

Europa, Eurasia, Europa sud-estică și Asia sud-estică: în cheștiunea lingvisticii areale în secolul XXI

Deși Troubetzkoy a introdus formula *jazykovej sojuz* ‘uniune glotică’ în rusă, în 1923, abia formularea făcută de el în germană, în 1928, a adus conceptul de *Sprachbund* în atenția Europei, iar exemplul balcanilor dat de Troubetzkoy este citat *de rigueur* în orice lucrare care tratează contactul lingvistic la modul general. Jakobson (1931) a preluat ideea lui Troubetzkoy și a fugit cu ea, presupunând o uniune glotică eurasiatică, cu Rusia în centru. Este de amintit sugestia lui Haspelmath (1998) potrivit căreia „nucleul” unei presupuse arii lingvistice europene este reprezentat de țările aflate de-a lungul liniei de separație romanico-germanice care, după câte putem observa, se întâmplă să coincidă cu țările care constituie nucleul UE, deci cu țările fostei Piețe Comune. Între timp, zona caucaziană, Asia sudică și Asia sud-estică au fost și ele interpretate ca *Sprachbünde*. Există indicii conform cărora Europa sud-estică și Asia sud-estică prezintă o remarcabilă serie de similitudini istorice și tipologice care nu au fost observate până acum. De aceea, în lucrarea de față, examinez modul în care cele două uniuni glotice, cea sud-est europeană, respectiv cea sud-asiatică se pot clarifica reciproc vis-à-vis de „Europa” și „Eurasia”, deschizând astfel și fructuoase noi direcții de cercetare.